

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่..) พ.ศ.

กรมการปกครอง ได้ดำเนินการจัดทำร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่..) พ.ศ. และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ดำเนินกิจการโรงรับจำนำ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนผู้ใช้บริการโรงรับจำนำ ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ โดยสรุปประเด็นการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น จำนวนครั้ง ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง และพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ รับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๔ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง (https://multi.dopa.go.th/omd4/main/web_index) จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ ในการรับฟังความคิดเห็นมีผู้มาแสดงความคิดเห็น จำนวน ๕๕๖ คน

๑.๒ มีหนังสือประชาสัมพันธ์ไปยังหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๔ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ได้แก่ จังหวัดทุกจังหวัด กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการจัดการสถานธนาณูบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมการค้าโรงรับจำนำ

๒. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๔ กรมการปกครอง (https://multi.dopa.go.th/omd4/main/web_index) รวมทั้งผ่านทางหนังสือแสดงความคิดเห็นที่ได้มีถึงกรมการปกครอง มีประเด็นการแสดงความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้

(๑) บทนิยามศัพท์

๑) ควรปรับนิยามคำว่า “โรงรับจำนำ” ให้หมายความว่า สถานที่รับจำนำและขายทรัพย์สินหลุดจำนำ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าโรงรับจำนำนอกจากทำการรับจำนำแล้วสามารถขายทรัพย์สินหลุดจำนำได้

๒) เสนอให้ปรับเพิ่มจำนวนเงินที่สามารถรับจำนำ โดยมีข้อเสนอในอัตราที่สูงขึ้นจากเดิมในจำนวนที่แตกต่างกันไป ได้แก่ ให้ผู้รับจำนำสามารถรับจำนำได้รายละไม่เกิน ๒ แสนบาท, ไม่เกิน ๕ แสนบาท และไม่เกิน ๒ ล้านบาท

๓) เสนอให้ผู้รับจำนำสามารถรับจำนำตามมูลค่าจริงของทรัพย์สิน ไม่ควรกำหนดวงเงินรับจำนำไว้

(๒) องค์ประกอบคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำ

๑) ควรเพิ่มผู้แทนจากสมาคมโรงรับจำนำไทย เป็นกรรมการควบคุมโรงรับจำนำด้วย เนื่องจากสมาคมฯ ได้จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีสมาชิกที่เป็นโรงรับจำนำตั้งกระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์สำหรับการขับเคลื่อนกิจการโรงรับจำนำให้สอดคล้องกับภารกิจของราชการและเศรษฐกิจของประเทศ

๒) ควรให้มีหน่วยงานหรือตัวแทนจากหน่วยงานราชการในทุก ๆ อาชีพ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา และคอยช่วยเหลือประชาชน

๓) เมื่อตั้งปลัดกรุงเทพมหานครเป็นคณะกรรมการ ก็ควรตั้งปลัดเทศบาลนคร เป็นคณะกรรมการโรงรับจำนำด้วย

(๓) อายุใบอนุญาต

เสนอให้ปรับอายุใบอนุญาตให้มีระยะเวลาเพิ่มขึ้นจากเดิม ได้แก่ เพิ่มอายุใบอนุญาตเป็น ๔ ปี หรือ ๕ ปี

(๔) วิธีการชำระดอกเบี้ย

๑) ค่าธรรมเนียมอันเกิดจากการชำระหนี้ ควรระบุให้ชัดเจนว่าผู้จำนำเป็นผู้ชำระดังกล่าว เพื่อป้องกันปัญหาความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนระหว่างผู้จำนำและผู้รับจำนำ

๒) ควรปรับเพิ่มให้ครอบคลุมถึงการทำธุรกรรมอื่น ๆ ให้สามารถดำเนินการผ่านช่องทางออนไลน์ได้ด้วย เช่น การรับเงินต้นเพิ่ม การผ่อนเงินต้น การจำนำทรัพย์สิน เป็นต้น

(๕) กำหนดเวลาการให้บริการของโรงรับจำนำ

ควรให้โรงรับจำนำแต่ละแห่งไปกำหนดเวลาการให้บริการเองตามความเหมาะสม

(๖) รูปแบบของตัวรับจำนำ

๑) การกำหนดให้ตัวรับจำนำต้องสามารถรองรับระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ ควรพิจารณาถึงภาระและขีดความสามารถของผู้รับจำนำรายเดิม ที่อาจต้องใช้ระยะเวลามากในการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ระบบการให้บริการ และบุคลากร เป็นต้น

๒) ควรกำหนดรูปแบบของตัวรับจำนำที่สามารถรองรับระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้ชัดเจน

(๗) การทำลายตัวรับจำนำ

ตั้งข้อสังเกตว่า การที่ร่างพระราชบัญญัติฯ ระบุปีพุทธศักราชของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ไว้ หากมีการยกเลิกระเบียบดังกล่าว จะมีผลกระทบต่อร่างพระราชบัญญัติฯ หรือไม่

(๘) การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำในการพิจารณากำหนดโทษผู้รับจำนำ

ควรกำหนดแนวทางการลงโทษให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาได้

(๙) อัตราค่าธรรมเนียม

๑) ควรกำหนดค่าธรรมเนียมระหว่างโรงรับจำนำของทางราชการ กับค่าธรรมเนียมของโรงรับจำนำเอกชน ให้มีความเท่าเทียมกัน

๒) ควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตโรงรับจำนำของราชการในอัตราที่ไม่สูงเกินไป เพราะจะเป็นภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของงบประมาณของทางราชการ ควรปรับอัตราค่าธรรมเนียมให้ลดลง โดยโรงรับจำนำในกรุงเทพมหานครควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ๕,๐๐๐ บาท โรงรับจำนำในจังหวัดอื่น ๆ อัตราค่าธรรมเนียม ๒,๕๐๐ บาท

๓) การกำหนดค่าธรรมเนียมที่สูงขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อโรงจำนำ ที่ทำให้มีค่าใช้จ่ายของโรงจำนำสูงขึ้น และมีผลกระทบต่อผู้จำนำที่นำของมาจำนำด้วย

๔) ไม่ควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากโรงรับจำนำของราชการ เนื่องจากต้องนำส่งรายได้แผ่นดินอยู่แล้ว

๓. ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น และคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

ลำดับ	มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑	๔	<p>- ควรปรับคำนิยาม “โรงรับจำนำ” ให้หมายความว่า สถานที่รับจำนำ และขายทรัพย์สินหลุดจำนำ เพื่อให้ชัดเจนว่าโรงรับจำนำนอกจากทำการรับจำนำแล้ว สามารถขายทรัพย์สินหลุดจำนำได้</p> <p>- เสนอให้ปรับเพิ่มจำนวนเงินที่สามารถรับจำนำ โดยมีข้อเสนอในอัตราที่สูงขึ้นจากเดิมในจำนวนที่แตกต่างกันไป ได้แก่ ให้ผู้รับจำนำสามารถรับจำนำได้รายละไม่เกิน ๒ แสนบาท, ไม่เกิน ๕ แสนบาท, ไม่เกิน ๒ ล้านบาท</p>	<p>ตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๘ (๕) ได้กำหนดห้ามมิให้ผู้รับจำนำ กระทำการ ประกอบธุรกิจซึ่งไม่เกี่ยวกับการรับจำนำหรือการขายทรัพย์สินจำนำที่หลุดเป็นสิทธิแล้ว ในบริเวณโรงรับจำนำ ซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าว มีความหมายว่า ผู้รับจำนำจะประกอบธุรกิจอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการรับจำนำ หรือการขายทรัพย์สินจำนำที่หลุดเป็นสิทธิแล้วในบริเวณโรงรับจำนำไม่ได้ ดังนั้น ผู้รับจำนำย่อมสามารถขายทรัพย์สินจำนำที่หลุดเป็นสิทธิแล้วในบริเวณโรงรับจำนำได้อยู่แล้วตามกฎหมาย</p> <p>ได้ปรับวงเงินในการรับจำนำจากไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ (ราคาทองคำในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ บาทละ ๔,๔๐๐ บาท) ซึ่งวงเงินในการรับจำนำไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าวมิได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี จึงสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมวงเงินการรับจำนำเพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับเงินในการจำนำมากยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากราคาทองคำเป็นหลักเนื่องจากเป็นทรัพย์สินส่วนใหญ่ที่ประชาชน (ร้อยละ ๙๐) นำมาจำนำ (ในปัจจุบันราคาทองคำประมาณบาทละ ๒๕,๐๐๐ บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ประมาณ ๕ เท่า) โดยปัจจุบันได้ปรับให้สามารถรับจำนำได้ตามอัตราที่กำหนดท้ายพระราชบัญญัติแต่ไม่เกิน ๑ ล้านบาท ซึ่งเหมาะสมกับสภาพของสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

/ - เสนอให้ผู้รับ ...

ลำดับ	มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>- เสนอให้ผู้รับจํานำสามารถรับจํานำตามมูลค่าจริงของทรัพย์สิน ไม่ควรกำหนดวงเงินรับจํานำไว้</p>	<p>การตกลงจํานำทรัพย์สิน คู่สัญญายอมแสดงเจตนาตามความสมัครใจระหว่างกันว่าจะตกลงจํานำกันในจํานวนเงินเท่าใด เพียงแต่กฎหมายมุ่งคุ้มครองมิให้ผู้รับจํานำเกินอัตราตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น</p>
๒.	๕	<p>- ควรเพิ่มผู้แทนจากสมาคมโรงรับจํานำไทย เป็นกรรมการควบคุมโรงรับจํานำด้วย เนื่องจากสมาคมฯ ได้จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีสมาชิกที่เป็นโรงรับจํานำตั้งกระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์สำหรับการขับเคลื่อนกิจการโรงรับจํานำให้สอดคล้องกับภารกิจของราชการและเศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>- ควรให้มีหน่วยงานหรือตัวแทนจากหน่วยงานราชการในทุก ๆ อาชีพ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและคอยช่วยเหลือประชาชน</p> <p>- เมื่อตั้งปลัดกรุงเทพมหานครเป็นคณะกรรมการ ก็ควรที่จะตั้งปลัดเทศบาลนคร เป็นคณะกรรมการโรงรับจํานำด้วย</p>	<p>เนื่องจากตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดให้มีผู้แทนภาคเอกชนไว้ คือ สมาคมการค้าโรงรับจํานำ ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ เมื่อปัจจุบันมีสมาคมโรงรับจํานำไทย ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยทั้งสองสมาคมมีวัตถุประสงค์การดำเนินกิจการที่แตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมโรงรับจํานำ ได้มีข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนและรอบด้าน จึงสมควรเพิ่มผู้แทนสมาคมโรงรับจํานำไทยเป็นกรรมการด้วย</p> <p>กรรมการที่เป็นผู้แทนจากภาครัฐและภาคเอกชน ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงรับจํานำ เช่น หน่วยงานของรัฐที่มีโรงรับจํานำในสังกัด เอกชนที่ประกอบกิจการโรงรับจํานำสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับกิจการโรงรับจํานำ เป็นต้น</p> <p>ด้วยกรุงเทพมหานคร เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ไม่ได้สังกัดหน่วยงานใด ประกอบกับเป็นหน่วยงานที่มีโรงรับจํานำอยู่ในสังกัดในพื้นที่ จึงสมควรเป็นกรรมการด้วย ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล อยู่ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น</p>

ลำดับ	มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๓.	๑๑	- เสนอให้ปรับอายุใบอนุญาตให้มีระยะเวลาเพิ่มขึ้นจากเดิม ได้แก่ เพิ่มอายุใบอนุญาตเป็น ๔ ปี หรือ ๕ ปี	เดิมกฎหมายเพียงกำหนดอายุของใบอนุญาตให้สิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี ทำให้ผู้รับจำนำบางรายอาจไม่ได้รับความไม่เป็นธรรม เช่น กรณีได้รับใบอนุญาตเดือนพฤศจิกายน แต่ด้วยผลของกฎหมายดังกล่าว ใบอนุญาตย่อมหมดอายุลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีเดียวกัน ดังนั้น การกำหนดให้ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาตย่อมมีความเหมาะสมแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับอายุของใบอนุญาตของโรงรับจำนำที่ตั้งมาแล้วมากกว่า ๑ ปี ตามกฎหมายเดิม
๔.	๑๗	- ค่าธรรมเนียมอันเกิดจากการชำระหนี้ตามวรรคสี่ ควรระบุให้ชัดเจนว่าผู้จำนำเป็นผู้รับภาระดังกล่าว เพื่อป้องกันปัญหาความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนระหว่างผู้จำนำและผู้รับจำนำ - ควรปรับให้ครอบคลุมถึงการทำธุรกรรมอื่น ๆ ให้สามารถดำเนินการผ่านช่องทางออนไลน์ได้ด้วย เช่น การรับเงินต้นเพิ่ม การผ่อนเงินต้น และการจำนำทรัพย์สิน เป็นต้น	ค่าธรรมเนียมอันเกิดจากการชำระหนี้ตามมาตรา ๑๗ วรรคสี่ เป็นค่าบริการที่ผู้รับจำนำและผู้จำนำสามารถตกลงกันเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด อย่างไรก็ตาม หากผู้จำนำยังคงประสงค์จะไปชำระหนี้ ณ โรงรับจำนำ ก็ย่อมสามารถกระทำได้อยู่เช่นเดิม ด้วยมาตรา ๑๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดเกี่ยวกับเรื่องดอกเบี้ยเท่านั้น ดังนั้น จึงไม่อาจแก้ไขบทบัญญัตินี้ให้มีการทำธุรกรรมประเภทอื่นได้ ส่วนการจำนำทรัพย์สินจะต้องมีการยืนยันตัวตนด้วยการพิมพ์ลายนิ้วมือ ดังนั้น จึงต้องดำเนินการ ณ โรงรับจำนำเท่านั้น
๕.	๑๘	- ควรให้โรงรับจำนำกำหนดเวลาการให้บริการได้เองตามความเหมาะสม	เนื่องจากกิจการโรงรับจำนำมีความเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทั้งในด้านการรับจำนำ และการรักษาทรัพย์สินจำนำ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดเวลาดำเนินกิจการ เพื่อให้ผู้รับจำนำได้ตรวจสอบทรัพย์สินจำนำและรักษาทรัพย์สินจำนำ เช่น ไม่รับจำนำในยามวิกาล ซึ่งการรับจำนำในช่วงเวลานี้มีความเสี่ยงที่ทรัพย์สินจะได้มาจากการกระทำความผิดรวมทั้งเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถกำกับดูแลโรงรับจำนำได้อย่างทั่วถึง

ลำดับ	มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๖.	๒๐	- การกำหนดให้ตัวรับจํานำต้องสามารถรองรับระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ ควรพิจารณาถึงภาระและขีดความสามารถของตัวรับจํานำรายเดิม ที่อาจต้องใช้เวลาอย่างมากในการเตรียมระบบ บุคลากร และความรู้ ในการปรับปรุงให้มีการพัฒนาเพื่อให้ตัวรับจํานำรองรับระบบอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว - ควรกำหนดรูปแบบของตัวรับจํานำที่สามารถรองรับระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้ชัดเจน	เมื่อประกาศบังคับใช้กฎหมาย มีการกำหนดระยะเวลาให้ผู้ประกอบการได้เตรียมตัวก่อนดำเนินการไว้แล้ว รูปแบบและวิธีดำเนินการจะไปกำหนดรายละเอียดในกฎกระทรวงต่อไป
๗.	๒๗/๑	- ตั้งข้อสังเกตว่า การที่ร่างพระราชบัญญัติฯ ระบุปีพุทธศักราชของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ไว้ หากมีการยกเลิกระเบียบดังกล่าว จะมีผลกระทบต่อพระราชบัญญัตินี้หรือไม่	มีเจตนารมณ์ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ
๘.	๒๙	- ควรกำหนดแนวทางการลงโทษให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาได้	ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดแนวทางการลงโทษเป็นการกระทำความผิดโดยไม่จงใจหรือเป็นความผิดเล็กน้อย และเป็นการกระทำความผิดครั้งแรก คณะกรรมการสามารถตักเตือนหรือให้สั่งให้แก้ไขได้
๙.	๓๓/๑	ไม่มี	-
๑๐.	๔๑	ไม่มี	-
๑๑.	๔๓	- ขอให้พิจารณาค่าธรรมเนียมระหว่างโรงรับจํานำของทางราชการ กับโรงรับจํานำเอกชนให้มีความเท่าเทียมกัน	เนื่องจากโรงรับจํานำของราชการ มิได้ดำเนินกิจการที่มุ่งเน้นในเชิงผลกำไรเท่านั้น แต่เป็นการดำเนินการเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนตามนโยบายของรัฐบาลด้วย ประกอบกับผลกำไรและค่าธรรมเนียมที่เกิดจากการดำเนินกิจการของโรงรับจํานำของราชการ ก็ต้องนำมาใช้สำหรับการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ ดังนั้น การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมระหว่างโรงรับจํานำของเอกชนและของราชการจึงไม่เท่ากันด้วยเหตุผลดังกล่าว

ลำดับ	มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>- ควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต โรงรับจำนำของรัฐในอัตราที่ไม่สูงเกินไป เพราะจะเป็นภาระค่าใช้จ่ายในส่วนของงบประมาณ ของทางราชการ ควรปรับอัตราค่าธรรมเนียม ให้ลดลง โดยโรงรับจำนำในกรุงเทพมหานคร อัตราค่าธรรมเนียม ๕,๐๐๐ บาท โรงรับจำนำ ในจังหวัดอื่น ๆ อัตราค่าธรรมเนียม ๒,๕๐๐ บาท</p> <p>- การกำหนดค่าธรรมเนียมที่สูงขึ้น อาจส่งผล กระทบต่อโรงรับจำนำที่ทำให้มีค่าใช้จ่ายของ โรงรับจำนำสูงขึ้น และมีผลกระทบต่อผู้จำนำที่ นำของมาจำนำด้วย</p>	<p>การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมยังคงยึดถือหลักการเดิม โดยใช้วิธีเรียกเก็บจากโรงรับจำนำของเอกชน และโรงรับจำนำของราชการในอัตราที่ต่างกัน เพียงแต่ปรับอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับ สังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>การคิดค่าธรรมเนียม ได้คำนึงถึงหลายปัจจัย เช่น ด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งกระบวนการ พิจารณาออกใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ส่วนการตกลงจำนำทรัพย์สิน เป็นไปตาม ความสมัครใจของผู้จำนำและผู้รับจำนำ ซึ่งหาก ผู้รับจำนำให้ราคาต่ำ ผู้จำนำก็ย่อมมีสิทธิปฏิเสธ ไม่จำนำได้</p>
		<p>- เสนอว่า ไม่ควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจาก โรงรับจำนำของราชการ เนื่องจากต้องนำส่งรายได้ แผ่นดินอยู่แล้ว</p>	<p>โรงรับจำนำที่เป็นของราชการ ก็ย่อมต้องดำเนิน กิจการเช่นเดียวกับโรงรับจำนำของเอกชน ประกอบกับหากไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจาก โรงรับจำนำของราชการ ก็ย่อมเป็นการเลือกปฏิบัติ และก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับโรงรับจำนำ ของเอกชน</p>
๑๒.	๔๔	ไม่มี	-
